

ОМОРИКА

ЛИСТ УЧЕНИКА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ЈОСИФ ПАНЧИЋ“

АПРИЛ 2014.

Анђела Кремић VI6

Наталија Вујић VI5

Данило Даничић VI6

О нашој школи

Године 1936. почела је изградња нове школе на Бановом брду. И Баново брдо и његова прва школа, наша школа, добили су назив по познатом дипломати и књижевнику Матији Бану.

Године 1952. школа мења назив у Основна школа „Јосиф Панчић”. Јосиф Панчић, лекар и ботаничар рођен је 17. априла 1814. године у селу Угрине код Брибира, испод планине Велебита, у Хрватском приморју. Школовао се у Ријеци, Госпићу и Загребу, а медицину студирао у Пешти.

“Флора кнежевине Србије” његово је најважније животно дело.

У значајнија ботаничка открића спада Оморика - ендемска врста четинара на Тари. Основао је Минералошки и Геолошки завод, Зоолошки и Ботанички кабинет и огледну Ботаничку башту.

Београд

Постоји један град,
У коме живим сад,
Зове се Београд.

У свету нема лепшег града,
Од мог дивног Београда,
А где се налази Ада.

Волим облаке беле
У којима плове птице смеле,
Радост с Београдом деле.

Калемегдан, Кошутњак-зелене оазе,
Познате у свету,
Деци најдраже.

Александар Бјеловук II3

Химна Јосифу Панчићу

Кад природа озелени и
Нестане белог снега,
Топлим сунцем опијени,
Помињемо често њега.

С биљкама је друговао,
Живео у прошлом веку,
Волео је Копаоник и
Мораву дивну реку.

Јосиф, Јосиф Панчић постао је славан,
Једног давног пролећа кад су стигле ласте,
Открио је Оморику, зелену лепотицу
Која само у нашим крајевима расте!

Постаћемо и ми славни,
Инжењери и лекари,
А можда ће неко од нас
Ботаничар бити прави.

Јосиф, Јосиф Панчић је
Славан човек постао,
А у нашим срцима
Заувек је остао!

БУЂЕЊЕ ПРОЛЕЋА

Шумом песма славуја одјекује
Да све њене становнике обрадује,
„Доста је било хладне зиме
Стиже нам Сунце из даљине“.
Из великог грма звонки се чује висибаве
глас,
„Стићи ће пролеће за тили час“.
Опојни мирис љубичице плаве пољем се
шири
По зеленој трави маслчак жути вири.
Сунце нам доноси живот и срећу
Радуйте се пролећу!

Милица Милашиновић IV1

АЗИЈА

На географској карти Азије
Индија је земља зачина,
49 држава од Турске до Индонезије
Демографска њена слика
Говори о највећем броју становника
Постоји традиционални плес индијски
На три велика океана излаз има
У великој Русији тундре и шуме прелепе
на југу зелни пашњаци или степе.
Југозапад и блиски исток пустиње има
тамо влада жарка и сушна клима.
Највећи венац планина Химлајима се зове
Монсунске кише често кваре сунчане снове.
Малајско полуострво тропске прашуме има,
југ и исток се поносе својим нафтним пољима.
Азију од Европе Урал и Каспско језеро деле
Индија, Кина, Јапан се први изласку сунца
веселе.

Корана Чича-Поткоњак VII6

Драшко Маричић II3

Александар Пауновић VI3

ИНДИЈА

Индија је земља зачина,
До ње се може доћи на сто начина.
Пуно становника и слаба привреда,
по површини је држава седма.
Постоји традиционални плес индијски,
и различити састави религијски
Тамо су планине Гати
О њима ти је причала сигурно мати.
Око Индије се налази Бенгалски залив,
а ту је и Индијски океан славни.
Ту се налази и Арабијско море,
мораш то знати макар учио до зоре.
У Индији је света река Ганг,
пуна мистерије упмати то сад.
Шри Ланка је суза Индије,
А мени су индиске приче најмилије.
Њу Делхи је главни град,
иако је прелеп тамо влада глад.
Индија је прелепа, то јасно је к'о дан,
Ако не верујеш обиђи је сам!

Ања Недељковић VII5

ШКОЛА

Неко мени јако драг,
На кога помислим кад пређем
школски праг,
учитељица је моја добра.

Она ме у свему учи,
Ту је за мене кад ме нешто мучи.

Моја добра кућа је школа,
Да се учи није лако, али се мора.
Зато ја у школу волим ићи,
Јер важно је знањем до победе
стићи.

Ирина Пудар I5

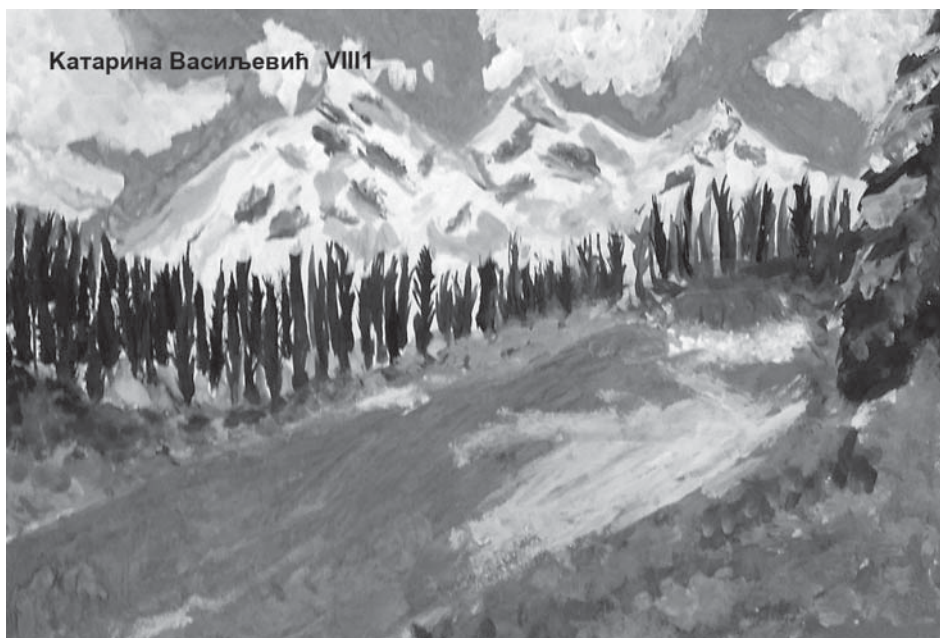
ШТА ЗАМЕРАМ ВРЕМЕНУ У КОЈЕМ ЖИВИМ

Данашњи свет је велики, огроман,
хладан и суров. Људи су се отуђили
и не причају као некада. Све се врти
око новца и личне својине. Нестаје
полако све што је забавно. Кошарка,
фудбал, спорт, све то губи рат с ин-
тернетом и ајфоном. А интернет
је најгора зависност. Коцка, дрога,
алкохол и цигарете су забрањени, али
не и интернет. Он је толико убрзао живот човека да је то невероватно. На том највише губе
библиотеке и књижаре. Зашто би ико куповао књигу када може да прочита градиво на нету.
Једним кликом, све се види. То само показује колико човек није схватио оно што има и оно што
контролише. Он је данас незахвалан и жели да побољша свет. Жели више пара, бољи ауто или

телефон. То се најбоље
види код нас Срба,
Хрвата и Македонаца.
Сви балкански наро-
ди се данас жале на
кризу, а опет сви имају
интернет, пуше се ци-
гарете, а џепови коц-
карница се пуне. Ја за-
право хоћу да покажем
какав је данашњи свет.
Замерам и осуђујем све
болести зависности.
Свет је такав. Оном ко
ужива у њему је лепо, а
ономе ко све види сиво
свет је бол и патња.

Милош Вујић VIII4

У шуми пред зиму

Корачам преко пропланка. Уска стазица води ме до густе шуме. Под ногама шушка осушено грање. Осећам мирис влажног лишћа. Пратим стазу и настављам пут далеко у шуму. Гледам око себе. Високо дрвеће је одбацило своје богате зелене крошње и изгледа као да спава. На голим гранама само се још иње пресијава и наговештава да полако долази зима. Црни бор и његова другарица јела за то не маре. Шепуре се својим зеленим иглицама и тек стасалим шишаркама. Чини ми се да шума спава. Тишина је неописива. Само звук хладног ветра са севера нарушава тај склад и спокој. И врапци се ућутали. Седе у својим малим гнездима склопљених крила и дрхте на хладном ваздуху. У ваздуху се осећа мирис мрза. Мали инсекти којих је летос била препуна шума завукли су се у шупљине дрвећа и чекају неке топлије дане. Увек вредна веверица тек понекад скочи са дрвета да узме жир. Плаши се зиме која може да буде дуга. Медвед је набацио за два броја већу зимску јакну, затворио врата свога стана и полако се спрема да утоне у зимски сан. Мали шумски поток прекривен танким слојем леда већ спава.

Полако долази зима. Образи су ми црвени, а руке хладне. Тако је мирно у шуми пред први снег. И ја сам миран и спокојан. Не осећам и није ми важна та хладноћа, већ само та слика шуме пред зиму која је дар чудесне природе.

Крај

Филип Цветковић IV3

Ближи нам се крај, осмогодишњег дружења, заједничког учења, заједничких брига и радости, свакодневних догађаја и наших посебних прича. Ближи се крај наше прве етапе образовања и можда и најлепши период живота. Али да ли је ипак свему крај?

Сви смо се по први пут састали првог септембра 2006. године, када смо сви били мала безбрижна деца, радознала и жељна другарства и нових знања. Ни слутили нисмо да ће после тог дана осам година пролетети таквом брзином да се више нећемо ни сећати свега, да ће остати тек по нека успомена од малена. Први део школовања завршили смо као нешто зрелија деца, сада већ свесна шта школа за њих представља, са већом количином знања него пре и са већ одабраним кругом пријатеља. Напустили смо учитељицу и окренули се великом броју нових наставника. Наставници су се сваке године мењали, али оно што је остало исто смо ми, другови из одељења. Сада се завршава и други део школовања и сви планирамо где ћемо и шта ћемо даље. Свако креће својим путем. Више нисмо деца. Али није свему крај. Можда ћемо завршити са осмогодишњим школовањем, али да ли то значи крај пријатељству? Да ли то значи вечно напуштање и заборављање оних који су чинили нашу свакодневницу? Не. Зашто заборавити оно што нам је чинило живот? Зашто срушити све што је осам година грађено?

Иако сви започињемо нови период живота, увек ће нас спајати тренуци проведени у истој школи, у истој учионици. Без обзира на то ко ће сутра бити лекар, архитекта, кувар, спортиста, адвокат, уметник, полицајац или нешто друго, то ћемо увек бити ми, ученици одељења осмог три генерације 1999. Увек ћемо бити спојени невидљивим мостом и зато нема потребе покушавати да га уништимо. Зато останимо сви у срцу ово што смо сад и не заборавимо са ким смо проживели све ово. Оно што је међу нама, остаје заувек.

Марија Томовић VIII5

Прошлост

Шајкача је врста капе која се прави од материјала шајак. Материјал шајак се добија од вунице, тако да је згодна да се носи и током зиме и током лета. Мој прадеда и данас носи ову капу. На његовој капи налази се грб Краљевине Србије. Он се зове Обрен и рођен је 1921. године у Црној Гори. Преживео је доста тешких ситуација. Ишао је у други светски рат. Сваког дана борио се за живот. Чак су га три пута заробљивали и одводили на стрељање, али пошто је мој прадеда био паметан и сналажљив побегао је и успео да преживи. Причао ми је, такође, да је пешке бос прелазио из једне државе у другу. Јео је корење и што шта са земље, пио из бара, тек толико само да преживи. У то време много људи је умирало, али не и мој прадеда. Он је прешао све препреке и успео да преживи, па чак и два пута трбушни тифус. Мој прадеда је једини преживели борац из места где је подигнут устанак.

Лука Шурбатовић III5

Један час веронауке

Једног часа веронауке играли смо се једне игре. Та игра се игра тако што постоје људи, анђели, животиње и предмети. Игра се игра у просторији. Анђели и људи изађу из просторије, а остали се договарају ко ће све да буду животиње и предмети. Када се договоре, анђели и људи уђу и постављају питања, а они им одговарају са да и не. Када анђеоло погоди, каже човеку и човек нешто уради са тим предметом или животињом. Када би човек погодио он би то одмах узео. Та игра нам је помогла да схватимо да човек управља светом.

Зорка Божиловић Зора, III

Човек само срцем добро види.

Суштина се не може очима сагледати

Кажу: "Пас је човеков најбољи пријатељ", што је тачно. Они нас разумеју у свакој ситуацији и воле нас без обзира на све. Одани су нам до смрти. Велики и мали, дугодлаки и краткодлаки, сви су лепо на свој начин и сви су нам драги. Али има једна раса о којој непрестано круже гласине—пит бул. Причају да је крволочан, да напада без разлога и не стаје док жртва не издахне. Рекли су чак и да није пас, већ мутант направљен у лабораторији. И све то измишљено је због његовог изгледа. Истина је да на први поглед делује страшно. Мишићаво тело, велика глава, широке чељусти, оштри зуби, али зар се књизи суди по корицама? Сада би ме неко исправио и подсетио на нападе пит булова који су се заиста дешавали и за које ја кривим власнике тих паса. Али ово не пишем тек тако, него из искуства.

Бака Милена, моја прва комшиница, нема никога осим свог пит була Срећка, кога је тако назвала јер је имао огромну срећу да га она пронађе на улици још као штене. Једном приликом кад је била у болници оставила ми је Срећка на чување. Посећивала сам га три пута дневно и сваки пут ми се умиљавао и радовао попут детета коме купите чоколаду.

Једног дана док смо били у шетњи спазио је маче које је у трави „плакало“ за својом мајком. Потрчао је без обзира на то што сам му безброј пута рекла да стане. Невероватном снагом ме је повукао за собом. Уплашила сам се да ће повредити маче. Тада сам видела да је нека луталица такође кренула ка њему. На сву срећу Срећко је био бржи. Искочио је испред луталице и страшно залајао

иако он то ретко ради. Пас је полако, нем од страха, кренуо уназад, а затим и потрчао. Срећко је легао поред мачета и почео да се мази са њим као да се већ дуго познају и да међу њима нема никакве разлике. Осетила сам понос, јер је „мој“ пас доказао да људи уствари само имају предрасуде. Глава им је пуна свакаквих прича од којих већина често није истинита. А сва та мржња настаје из страха према њему. Пит бул је у ствари само један од примера како су људи површни. Треба завирити мало дубље у нечије срце да би се суштина схватила.

Душан Вушуровић 116

Катарина Прица VII1

Ја сам сестра Растка Немањића

Обукла сам се свечано. Дуга, бела хаљина коју ми је мајка извезла, прслук од црног плиша са дукатима. Уплела сам кику и украсила је ружом. Данас морам да изгледам лепо.

Звона су најавила испраћај. Мој брат Растко одлази на Свету гору. Тужна сам а у срцу осећам нешто дивно, јер знам да ће свој живот посветити Богу. Обећао је да ће ме, кад се једног дана врати, научити да читам и пишем. Отвориће школе, подигнуће цркве и манастире. Учиће наш народ правди и доброти а децу племенитости. Наша ће Србија имати своју цркву. Прилазим мајци Ани а она ми шапуће: „ Мила моја, вратиће се он, земљом или небом.“ Плачем а брат ми брише сузе. „Не плачи, мала моја. Идем ка Богу и православљу. Биће мени добро а молићу се за све вас“, рече ми. Пољуби ме и нестане у даљини.

Наш отац, Стефан, решио је да браћа наследе престо после њега. Мене је замолио да, ако икада научим да пишем, испишем приче о животима свих нас Немањића. Растка сам некако највише волела.

Анастасија Митић IV¹

ПОЗНО ЈЕСЕЊЕ ЈУТРО

Рано јутро је већ свануло, а људи и птичице и даље спавају, само по нека веверица вредно сакупља жирове по голим исушеним гранама дрвећа. Кад год ко прође чује се шуштање опалих наранџастих, браон, жутих и по неког црвеног листића. Природа је пуста и осећа се веома усамљено. Небо тмурно чека огласе ветра, па да почне олуја. Лишће лети на све стране, трава сва сува и жута, сада је пуна влаге. Јак ветар ломи слабе гране, а зимзелено дрвеће се нагло нагиње на страну. После неког времена се смири. Пред малим брежуљком у рупици уплашено и брижно зечица греје своје младунце зечиће. Цветови који су једва преживели олују сад су мокри и млитави. Барице које је киша направила сада брзо и срећно, што има храну корење дрвећа упија кроз земљу. Птичице више не певају радосно своје песмице, сада су музика капљице кише које пролазе кроз олуке. Сви су у својим кућама, јер напољу дува јак ветар. У парковима клупе, клацкалице, љуљашке и пењалице су празне, сада поносно балерине (листови) играју занимљив плес. Птичице селице спаковале су своје коферчиће и кренуле на пут у великом јату, а птице станарице праве топлија гнезда у унутрашњости голог дрвећа. Све је пусто. По улицама се слива вода у шахтове. Понеки пас луталица лута по насељу, сав мокар у потрази за храном и склоништем.

Теодора Лазовић VIII²

Не можемо више видети дечију грају ни људе који уживају у лепом дану. Сада тога више нема, све док не дође зима и време за санкање, скијање, грудвање, прављење Снешка Белића, иглоа и пре свега не дође време за играње и забаву на снегу.

Јана Томовић IV³

Петар Душанић VIII¹

Интервју са психологом школе Николом Стевановић

1. Какав однос имате са децом (ученицима)? Да ли се трудите да им приђете као ауторитет или се трудите да им приђете пријатељски?

У нашој школи има 1317 ученика и ученица, тако да због великог броја деце имам прилику да сретнем децу која се много разликују по свом темпераменту, цртама личности, радним навикама, васпитањем и односу према раду, окружењу и људима. Сва та деца имају своје потребе и навике, које захтевају интервенцију од стране психолога, па тако се у раду са њима сусрећем са свакодневним животним проблемима, који захтевају психолошку интервенцију, како би ученик пребродιο проблем који има и могао да оствари

максималне резултате у школи и да се развија као особа. С друге стране постоји велики број ученика који због лоше комуникације и слабијих друштвених вештина упадају у конфликтне ситуације са окружењем у ком уче (други ученици, наставници, одељенски старешина...).

Тако да у складу са ученичким потребама мењам начин на који им прилазим, понекад је потребно да остварим пријатељски однос, а некада прилазим као ауторитет. У сваком случају се максимално залажем да поштујем сваког ученика и да након разговора ученик из другачије перспективе посматра свој проблем и пронађе решење за проблемску ситуацију.

У разговору са ученицима сам стекао утисак да ме доживљавају као ауторитет, али су такође свесни да кад дођу индивидуално код мене на разговор да се тај разговор одвија у пријатељској атмосфери.

2. Какву сарадњу имате са родитељима деце? Да ли су они захтевнији од деце?

С обзиром да су родитељи деце одрасле особе свакако да знају шта је у интересу њихове деце и да желе да створе најбоље окружење за своје дете. Из потребе да заштите своје дете веома често имају нереалне захтеве и у том смислу су захтевнији од деце, али са већином родитеља сам остварио добру сарадњу и дао им препоруке како да се односе према својој деци, како да примењују технике васпитавања.

Умем да се нашалим и кажем покажите ми дете и знаћу какав је његов родитељ и какве технике васпитања користи.

3. Да ли се однос наставника, родитеља и деце кроз генерације побољшао и ако није чиме је то проузроковано?

Из моје перспективе односи на релацијама наставник – родитељ – дете су из генерације у генерацију другачији. Образовање какво је било раније је акценат стављало на то да дете мора да испуни очекивањародитеља и наставника, а да су они били партнери, који су заједничким снагама се борили да дете израсте у образовану и васпитану особу. Данас тај однос се битно променио, родитељи све више имају бескрајно поверење у своју децу, а наставнике посматрају као препреку на путу успеха њихове деце.

Већина данашњих родитеља жели да дете оствари циљ у виду добрих оцена, а да ли иза тих оцена стоји неопходно знање, да ли деца адекватно користе знање које су стекли родитељима је све мање важно. Те због тога се однос наставник – родитељ изменио, па имам прилике да у свом раду видим ситуације у којима се наставник и родитељ сукобљавају око тога шта би дете требало да зна после завршене основне школе.

4. Шта Ви радите у школи на сузбијању насиља над ученицима? Да ли уочавате позитивне резултате? Ако не зашто?

Као што сам поменуо у првом одговору, постоји много интеракција између ученика који су различити по много чему и вероватноћа говори да су сукоби неизбежна ствар. Припадник сам гледишта да у школи, а и шире мора владати нулта толеранција за насиље над децом пресега. То значи да деца никада и ни под којим условима не треба да трпе ни један облик насиља. Нажалост насиља је увек било и верујем да ће га увек бити, али то није разлог да се против њега не боримо. Иако та борба понекад делује као борба против ветрењача, верујем да се резултати те борбе примећују.

Конкретно радим на сузбијању насиља на два начина, један је превентивни, а други корективни рад са ученицима. Превентивни рад утиче на то да до насиља не дође, већ да посвађане стране уз моју помоћ пронађу решење за свој проблем, како до насиља не би дошло, а корективни рад је како се у жаркону каже „гашење ватре“, односно рад са ученицима који су трпили насиље или извршили насиље над учеником/ицима.

У опису мог посла је да користећи технике разговора и посматрања дођем до неких узрока насиља у конкретним ситуацијама. Покушавам да кроз разговор прикажем починиоцима насиља различите перспективе те конфликтне ситуације да покушам да их ставим у улогу жртве насиља, како би освестили оно што је ученик који је био изложен насиљу у том моменту осећао, мислио и како се понашао након тог инцидента.

Иако резултати тог рада ниси максимални, могао бих рећи да су свакако позитивни, јер често ученици кад разумеју како се друга страна осећала и кад у разговору освесте разлоге због којих се насилнички понашају према друговима из школе, не доводе себе у сличне ситуације. Резултати нису максимални и због тога што са неким ученицима је потребно много више него што је то уобичајно.

Припремиле:
Маја Пеулић и Сташа Кенић VIII₄

ЂАЧКИ ПАРЛАМЕНТ

Ђачки парламент је заједница ученика седмог и осмог разреда основне школе заједно са појединим запосленим лицима у циљу сарадње и склапања договора. Свако одељење наведених разреда има право да одабере два ученика која ће их представљати на Ђачком парламенту. Сврха овог окупљања је размена мишљења и доношење правих, обострано прихваћених закључака. Сваки члан Ђачког парламента има право да учествује у акцијама и посетама које сам Парламент организује као нпр. одлазак у Скупштину града Београда. Чланови Парламента такође су били једни од организатора прикупљања новца за помоћ малој Уни у оквиру наше школе, и прикупљања одеће, играчака и школског прибора за децу слабијег материјалног стања. Сарадњом ученика, педагога, психолога и других запослених лица постигнуто је много и надамо се да ће у наредном периоду Парламент још више напредовати.

Припремиле:

Нина Никчевић и
Сташа Кнеселац VIII₄

Ана Малиновић IV₅

Интервју са педагогом школе ОД НАСТАВНИКА ДО ПЕДАГОГА

1. Која је разлика у вашем послу јер сте као наставник грађанског са децом причали о њиховом понашању, а и сад као педагог причате са њима о томе?

- Разлика је у томе што смо ми на грађанском причали сви заједно у групи, а сада имам прилику да причам са децом појединачно, а понекад укључимо и родитеље па је тај разговор озбиљнији.

2. Који вам посао теже пада?

- И као педагог и као наставник имала сам пуно посла али разлика је у томе што сам као наставник долазила у школу на пример на три часа, али сам опет сваки тај час припремала код куће, а овде имам одређено радно време али и више административног посла.

3. Које су предности и мане новог посла?

- Овде у својој канцеларији имам свој мир и не морам више да размишљам о дисциплини на часу.

4. Где имате више посла?

- Пошто овде тек почињем и упознајем се са новим стварима, тренутно имам више посла као педагог али мислим да ће се обавезе временом смањити кад стекнем искуство.

Интервју водиле:
Маја Пеулић и Сташа Кенић VIII₄

Imagine

Замислите свет без ратова... Сви живе у љубави, миру, нема дискриминације, сви ми смо једнаки и живимо под истим плавим небом, радујући се животу сваког дана... Звучи савршено, зар не? Овакав свет је, у песми Imagine, представљен људима од стране једног великог човека и музичара, Johna Lennona.

Била је све у шта је он веровао: Да смо сви ми један свет, једна земља, једно човечанство! За писање ове песме постојало је више разлога. Један од њих био је освешћење људи: био им је потребан неко да им укаже на идеју идеалног света, без рата, мржње, бола, друштвених слојева... Свет у којем сви живе у заједници, свет који би могао постојати када бисмо само покушали да то постигнемо...

Нажалост, нису сви схватили ту песму на прави начин. Неки хришћани су сматрали да су одређени делови атеистички, или чак и сатанистички:

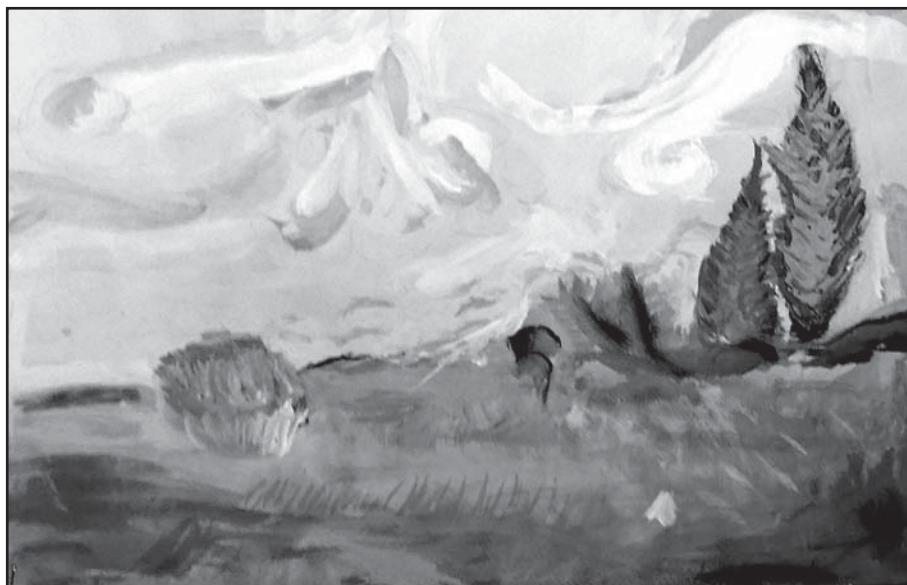
„Замисли да нема раја, лако је ако покушаш, испод нас није пакао, само је небо изнад нас /.../ Замисли да нема држава, лако је ако покушате, нема потребе за убијање и смрт и нема религије такође“

Ови стихови не говоре о томе како је религија лоша и како не треба да постоји! Јоhнов циљ није био да се убије вера у Бога! Само је желео да покаже да религија није нешто око чега треба да се сукоби и ратује. Стихови о непостојању раја и пакла говоре како не би требало бринути за будућност, већ да живимо у садашњости и уживамо у сваком тренутку.

Прави примери верских ратова били су тридесетогодишњи рат између протестаната и католика, Крсташки походи хришћана на муслимане, религија је чак била и један од узрока Другог светског рата.

Ја сам верник. Али, сматрам да се моја религија доста разликује од вере зараћених страна током историје. Једно је кад верујемо у Бога. Али, коришћење вере као изговор за остваривање својих себичних циљева? То је потпуно друга ствар. Да ли је стварно разлог ратова била само вера? Нема шансе. Увек је у позадини тога било извлачење неке користи, било да је то ширење територије, више поданика, или пак нешто треће. И онда се замислим... Да ли су све последице ратова стварно вредне тога? Колико је само крви проливано, колико је суза исплакано, колико је невиних људи умрло... То је тужна истина коју зараћени народи, нажалост нису могли да схвате.

Ја сам само четрнаестогодишње дете. Не могу да знам за све што се тада дешавало. Не могу да схватим све поводе и слојеве великих ратова, и свесна сам да све није црно-бело како се чини. Наравно, сада је прекасно да било шта од тога променим. Немогуће је мењати прошлост,

знам. Али, ипак, заједно можемо спречити да се те грешке понове. Можемо се потрудити да не мрзимо, да живимо у миру, љубави и слози са целим светом. “Можда ћете рећи да сам сањар... Али нисам једина!” И наставићу да сањам и желим, све док тај сан не постане стварност.

Мила Лукић VIII₅

Алекса Пашић VIII₆

АКТИВНО УЧЕШЋЕ НАШЕ ШКОЛЕ У МАНИФЕСТАЦИЈИ ОД СВЕТСКОГ ЗНАЧАЈА ФРАНКФОНИЈА У СВЕТУ

Поводом обележавања месеца марта као месеца франкфоније у свету, за ученике осмог разреда наше школе, који су се представили на испиту о познавању француског језика (ДЕЛФ А1 и А2), као и за њихове наставнике, Француски институт у Србији организовао је 14. марта 2014. посету Амбасади Републике Чешке, која је посматрач међународне организације Франкфонија и Француском Институту.

Част, која нам је указана позивом за учествовање у оваквој манифестацији деца и наставници су са одушевљењем прихватили. Приликом свечаног обраћања гостима амбасаде гђа амбасадорка Републике Чешке, Ivana Hlavsova и гђа конзул амбасаде Veronika Senjukova, истакле су значај учења француског језика као језика дипломатије, као и везе између два блиска словенска народа.

Деца су активно учествовала у активностима које су за њих организоване у амбасади, упознајући се са културом и значајним људима који су обележили Републику Чешку какву данас познајемо.

Приликом посете Француском Институту, гдин Fabrice Peutot изразио је задовољство због њиховог присуства, истакавши да су врата Института за њих увек отворена и да се у њему могу осећати као код своје куће.

Присутним наставницима, гдин Peutot је исказао посебну захвалност због залагања и напора који улажу у циљу очувања француске културе и језика на територији Републике Србије.

Гдин Peutot је истакао да наставници имају пуну подршку Француског института и амбасаде, као и приликом активности организованих за ученике, деца наше школе показала су висок ниво познавања француског језика и културе и истакла да ће и у будућности тежити да знање француског језика подигну на још виши ниво.

Наставници француског језика Милосав Дабетић и Весна Вујовић

Ученици у француској амбасади

HEALTHY LIFE

Healty food

Our aim is to teach you how to eat healty. Many people use healty food. Athletes eat healty food, lot of vegetables and fruits. Before the match they eat some fruits: apples, oranges, bananas, melons, kiwies...And after the match they eat: fish, chicken, eggs, potatoes etc.

It is also healty to drink 2-3 L of water every day. Food experts advise not to eat sweets or drink sweetened drinks a lot. It is also interesting that Novak Djokovic eats only healty food an his very succesful.

Petra Matic/Marija Patarić V5

Sports

There are may sports in this world, for example: football, basketball, tennis, hockey, volleyball, but my favourite is rowing! Doing sports is good and very healty for our body.

Rowing is very complicated, beacause you need physical and mental strength. I love rowing beacause it is very healty and fun.

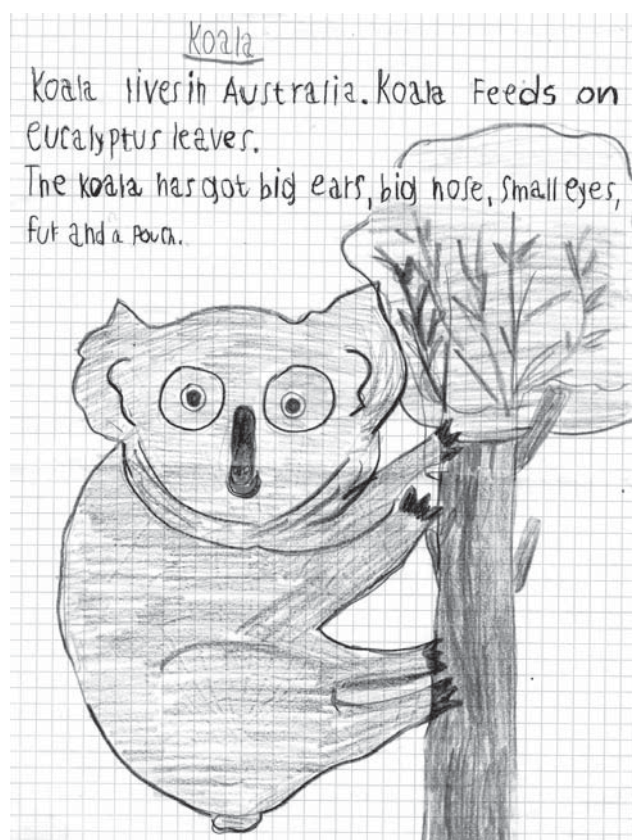

Ана Ранковић VIII1

Лука Докмановић VIII1

Igor Martinović V1

Младен Миловановић III5

My class

In my class we do a lot of let's call it... wicked stuff. Let me tell you about IV 4. There's always someone who tells jokes and looks on the bright side of thing like me, but there are some smarty pants who like to boss around. First of all we are very social and we hang out after school almost every day in a little park below the school. We play hide and seek, tag... We also play together games online! We often come and each other's house and have fun. Sometimes we and up being bad and we get in trouble. We have a very great teacher and she tries to get the best out of us but we don't sometimes respect her as we should. When I started going to school everybody asked me is me teacher a singer? Because she had name like that. On big breaks we often share our snacks and we really care about each other especially when someone is ill. Trouble makers have gone really active now. Because of someone we all get in trouble like I mentioned earlier. Plus, we are surprisingly one of the best classes of the forth grade. With that said there is some kids that can't stop making trouble! But they are our friends and we can't be mad at them forever. Sometimes we just forgive them even when they do the stupidest things. Girls always our phones to play games. Boys for some reason don't get along with them very well. It's been going on for a quite a while now. On gym class we can get super competitive. Sometimes we do things we don't mean to do. But we will stay together through the end of eight grade. Until then... We will see what gonna happen next in our class.

Written by: Nikola Terzić IV4

Јована Бојовић II3

Бисери

Бисера има и ове године. Наши анонимци шкољковци ове године праве чак и шалве драмске нумере:

- 1) Наставник: „Редар, јесу ли сви ту?“
Ученик: „Они су ту физички, али психички...“
- 2) Наставник: „Од ког камена је направљена Плава гробница?“
Ученик: „Од плавог.“
- 3) Наставник: „Децо, данас не испитујем!“
Ученик: „Охо, падаће киша!“
- 4) Ученик: „Наставнице, уморни смо, молим вас не дикирајте!“
Наставник: „А ја нисам, а много сам старији!“
Ученик: „Ви сте, наставнице, сада у најбољим годинама!“
- 5) Наставник: „Угљен-моноксид је супстанца садржаја да можете да је пробате само једном!“
- 6) (свађа између ученика)
Ученик1: „Парадајзу један!“
Ученик2: „Кобасице сасушена!“
Наставник: „Доста, уписаћу вас да се свађате на прехрамбеној основи!“
- 7) Наставник: „Ви сте једна покварена генерација! Само крадете! И контролни сте чак украли, украли бисте и од Бога кадило из цркве, битанге једне!“

City in Australia

Sidney is probably Australia's most famous city.

Sidney is a city of contrasts. Beaches, national parks, beautiful harbour and modern cosmopolitan city. Sidney is probably most famous for its Opera House and Harbour Bridge.

Radovan Pavićević III5

Ostrich

Ostrich is a large flightless bird. He has got long neck and legs and can run up to 70 km/h. The fastest land speed of any bird. Ostrich is the largest living species of birds and lays the largest eggs of any living birds. When threatened, the ostrich will hide itself by lying flat on the ground or run away. It can attack with a kick of its powerful legs.

Iva Đulić III5

Теа Драмлић IV6

Стефан Антић VIII4

LEBRON JAMES

Lebron James је један од најбољих кошаркаша на свету. Рођен је 30. децембра 1984 у Акрону у савезној држави Охајо.

Висина: 203цм

Тежина: 113кг

Позиција: SF/PF

St.Vincent - St.Mary је средња школа коју је Lebron Јамес похађао. У НБА је дошао као први пик у првој рунди драфта 2003. године и изабран је од стране Cleveland Cavaliers. За Cleveland је наступао до 2010. када је као слободан агент потписао за Miami Heat. У Miami је до сада освојио 2 титуле плејофа НБА лиге и у оба пута био именован за MVP-ја финала.

НБА

Cleveland Cavaliers: 2003-2010

Miami Heat: 2010 - до данас

Награде

2х НБА шампион са Мајамијем (2012-2013)

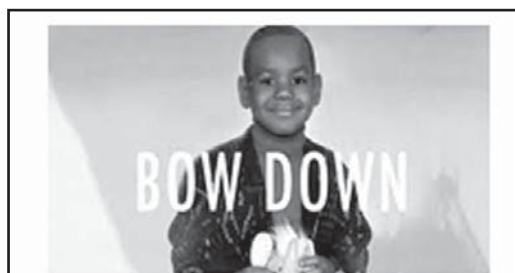
Са репрезентацијом САД освојио злато на Олимпијским играма у Пекингу 2008. године.

Са репрезентацијом САД освојио бронзу на Олимпијским играма у Атини 2004. године.

Са репрезентацијом САД освојио бронзу на Светском првенству у Јапану 2006.

Lebron James је идол већини младих кошаркаша у свету.

Страхиња Ивић VIII₆

БРАЗИЛСКИ ЦИЈУ-ЦИЦУ

Бразилски цију-цицу је комбинација Џудоа и јапанске циу-цице. Иако је настала давне 1882. вештина је улазак на светску сцену доживела тек 1993. када је представник из чувене фамилије „Грејси“ победио на турниру „УФЦ“. Тада је разбијен мит о непобедивом Брус Лију. У Србију је вештина дошла 1998. године.

Систем рангирања је веома компликован.

Од једног клуба 1998. до данас су основана још 20 клуба.

Моје мишљење је да треба тренирати неки борилачки спорт јер развија комплетну мускулатуру, моторика покрета је много боља, пружа одређену дозу самопоуздања...

Вукашин Вуковић VIII₄

Калемегдан

Наш Београд стари тврђаву има,
То је Калемегдан познат свима.

Тврђава бела и капије јаке
Чувај успомене на славне јунаке.

Сава и Дунав две реке плаве,
Од давних времена венац му праве.

Победник на врху поносно стоји
И као каже: "Ничег се не бојим!"

Будимо поносни на Калемегдан,
На тврђаву и зидине старе,
Будимо поносни
На славне јунаке и далеке претке.

И зато молим, чувајмо нашу прошлост,
Да бисмо сви имали лепшу будућност.

Андријана Пантић VIII₄

Филип Цветковић IV₃

Ради се о мами...

Лаганим, мирним корацима
ушла је
И помутила ми мисли...

Не могу да причам,
у мени влада бес,
Триста чуда,
Јер тинејџерка сам луда!

Мало касније се `пробудим`
И схватим да причала је нешто.
А то је урадила вешто,
Јер сам све запамтила.

Скочила сам и загрлила је снажно,
Уопште није било лажно...

Јер...

Знам да волим је,
И кад сам сама
И кад је тама
И кад сам љута
А она моје безобразлуке `гута`
И снужено лута.

Измамила ми је осмех на лицу
И отишле смо да правимо пицу!

Барбара Вучковић VIII₅

Сама је дошла нисмо је звали,
цела на трон к'о владар прави.
Са дугога пута донесе свашта
на рубу свог златнога плашта.

Јабука слатка, крушка жута
и једна патка што стално лута.
Све је то јесен нама дала
да јој порасту деца мала.

Богатих крошњи више нема
и медвед полако почиње да
дрема,
Веверица стара орахе скупља
плаши се зиме која је дуга.

Јесен је башта пуна злата
и зато јој широм отворимо
врата.

Филип Цветковић IV₃

Ђорђе Шљивић, Милан Марковић V₂

ТОП ЛИСТА МУЗИЧКИХ ХИТОВА

Седмаци

1. Dark horse - Katy Perry
2. Come and get it - Selena Gomez
3. Can't remember to forget you - Rihanna and Shakira
4. Chasing the sun - The Wanted
5. Neon lights - Demi Lovato
6. Pound the alarm - Nicki Minaj
7. I want crazy - Hunter Hayes
8. Beautiful liar - Beyonce and Shakira

9. Story of my life - One direction
10. Replay - Zendaya
11. Just the way you are - Bruno Mars
12. Scream and shout - Will.i.am and Britney Spears
13. Zendaya and Bella Thorne - Something to dance for and TTYLXOX
14. We found love - Rihanna
15. Wake me up - AVICCI

Припремиле: *Катарина Марић, Ања Недељковић VII₅*

ISTORIJA KLASIČNE MUZIKE

Klasičnoj muzici je predhodio barok, a posle nje je došao romantizam. U ovom periodu klavir zamenjuje čembalo kao instrument. Rani klasični period otvorio je Mannheim School. Tu ulaze kompozitori kao Johann Stamitz, Franz Xaver Richter, Carl Stamitz i Christian Cannabich koji su uticali na Josepha Haydna i preko njega na druge.

U klasičnoj muzici se ne smeju prekršiti pravila i kompozitori nemaju prava da iskažu svoje emocije.

Neki od najvećih velikana klasične muzike su:

- Wolfgang Amadeus Mozart
- Ludwig van Beethoven
- Franz Schubert

Теодора Миљковић VIII₂

Uradile:

Iva Popović i Isidora Đoković VI₂

Мала матура

Завршни испит који очекује све осмаке у јуну биће прави изазов за све ученике и наставнике. Некада су завршни испит полагали само они који желе да упишу средњу школу. Сада, завршни испит на крају основне школе полажу сви ученици.

На завршном испиту полажу се три теста:

- из српског, математике и комбиновани тест.

Како изгледа завршни испит?

Тест из српског језика носи 16 поена, из математике такође 16 поена, а комбиновани тест (биологија, историја, географија, физика и хемија) 8 поена.

Максималан број поена које можеш да освојиш на завршном испиту је 100.

На питања ће одговарати:

- а) Александар Цинцар Ђорђевић, наставник историје
- б) Радмила Гајић, наставница српског језика
- ц) Мирослав Антонић, наставник математике
- д) Миомир Ранђеловић, наставник хемије

1. Ваше мишљење о овогодишњем испиту.

- а. Мислим да трећи тест који ће се појавити ове године није потребан, али ако буду тражени основни појмови као што је речено не би требао да буде страшан по ученике.
- б. Пријемни испит за ученике осмог разреда је по мом мишљењу тежак и преобиман, али у свом дугогодишњем искуству познато ми је да се многе грешке трудом и радом превазиђу. Много су тешка и бројна питања распоређена деци на три дана, то немају ни студенти. Претпостављам да ће питања бити довољно лака да би испит био успешан.
- ц. Пожурило се са убацивањем новог теста. Организација рада у школи (враћање уџбеника) компликује припрему за завршни испит.
- д. За ученике ове генерације трећи тест је нов исто као и српски и математика, зато што они никада пре нису полагали матуру. Тачно је да из српског и математике имају искуства претходних генерација и да је трећи тест свакако нешто ново што захтева озбиљнији рад.

2. Шта мислите, да ли деца имају довољно знања да добро прођу на испиту?

- а. Зависи од ученика до ученика, али ако је тест добро осмишљен не би требао да захтева пуно знања.
- б. Нисам сигурна да деца имају довољно знања за овај испит, али они имају цео живот пред собом, и још пуно времена да свашта квалитетно и добро науче и дођу на место старијих који нису умели штошта квалитетно да ураде.
- ц. Пошто је ово први пут да се полаже тест из више предмета, очекујем лакша питања, и лажну слику знања наших ученика. Ученици, и наче, у школи добијају тренутна „бубачка” знања, а не функционална.
- д. Мислим да деца која су редовно учила и радила не би требало да имају проблема.

3. Како ви припремате ученике за испит?

- а. Радом на редовним часовима и накнадним понављањем знања или прекретница у историји.
- б. Свакодневно деца ураде десет питања у збирци које ми на часу разјаснимо и трудимо се тако полако и систематично да дођемо до квалитетног знања.
- ц. Сваки час математике је припрема!
- д. Тек ћемо почети, делимично кроз редовну наставу, али ћемо имати и додатне часове.

4. Да ли деца имају трему због испита или су им ипак трему и нервозу унели родитељи?

- а. Мислим да су ученици помало забринуте, али да много више нервозе уносе родитељи.
- б. И деца и родитељи имају оправдану трему јер су времена тешка, а живот врло озбиљан. Захтеви превелики, а награде за квалитетан рад недовољне.
- ц. Свако ко мисли о својој будућности мора имати трему.
- д. Деца имају малу трему, али много више нервозе уносимо ми старији.

Припремиле:

Сјана Кенић и Маја Пеулић VIII₄

Сара Јоцић и Драгана Ристић VIII₂

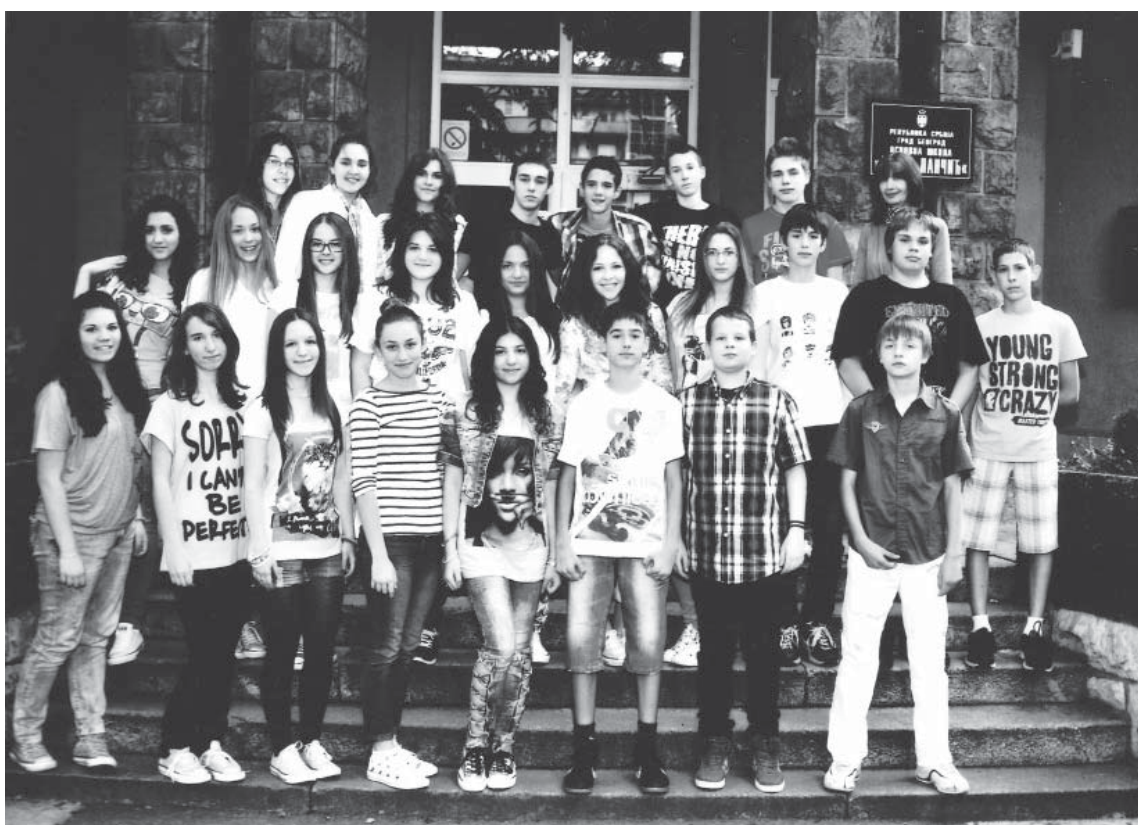
МАТУРАНТИ 2014.

VIII₁

VIII₂

VIII₃

VIII₄

VIII5

VIII6

Ана Недељковић VI₅

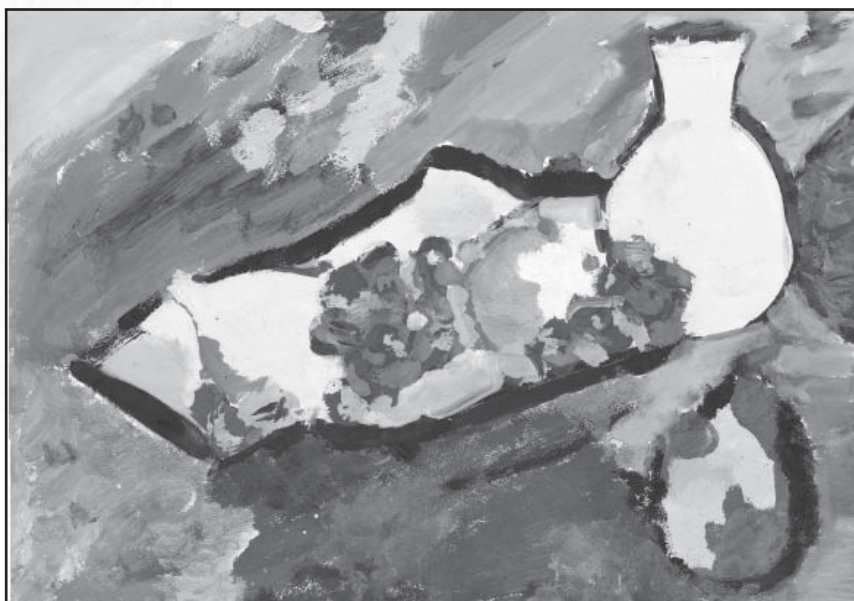
Нина Костић VII₅

Марија Митровић VI₁

Сара Велимировић VIII₂

Редакција:

Новинарска секција

Ученици: Маја Пеулић, Сташа Кенић, Јован Трговчевић, Мила Лукић, Милош Бакић

Наставници: Рада Гајић и Марјана Младеновић